

Suburban Orthodox
Congregation Toras Chaim

Parshas Korach

Wednesday, June 9th @ 8:00 PM

Given by Rabbi Shmuel Silber

Sponsored by

Nita & Meyer Gerstein and Davida & Moshe Tropper

for the Yahrzeit of Nita & Davida's father,

עזריאל בן אליהו ז"ל

1. במדבר פרק טז

א וַיִּקַּח קֹרַח בֶּן־יִצְחָר בֶּן־קֹהֵת בֶּן־לֵוִי וְדָתָן וְאָבִיָּהוּ בְנֵי אֱלִיאֵב וְאוֹזַן בֶּן־פִּלֵּת בְּנֵי רְאוּבֵן: ב וַיִּקְמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאַנְשֵׁים מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמֵאָתַיִם נָשִׂאֵי עֵדָה קְרָאִי מוֹעֵד אַנְשֵׁי־שָׁם: ג וַיִּקְהָלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם רַב־לָכֶם כִּי כָל־הָעֵדָה כָּלָם קְדָשִׁים וּבְתוֹכְכֶם יְהוָה וּמִדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל־קְהָל יְהוָה: ד וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו: ה וַיִּדְבֹּר אֶל־קֹרַח וְאֶל־כָּל־עֵדָתוֹ לֵאמֹר בֹּקֶר וַיָּדַע יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ וְאֶת־הַקְדוֹשׁ וְהַקָּרִיב אֵלָיו וְאֶת אֲשֶׁר יִבְחָר־בוֹ יִקְרִיב אֵלָיו: ו זֹאת עָשׂוּ קְחוּ־לָכֶם מַחְתֹּת קֹרַח וְכָל־עֵדָתוֹ: ז וּתְנוּ־בָהֶן | אֵשׁ וְשִׂימוּ עֲלֵיהֶן | קִטְרֶת לִפְנֵי יְהוָה מִחוּר וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר־יִבְחָר יְהוָה הוּא הַקְדוֹשׁ רַב־לָכֶם בְּנֵי לֵוִי:

Verse 1: Korach took, [Korach], the son of Yitzhar the son of Kehos, the son of Levi, and Dasan and Aviram the sons of Eliav, and On the son of Peles, the sons of Reuvein. **Verse 2:** They rose up before Moshe with men from Bnei Yisroel [numbering] two hundred and fifty, who were the leaders of the congregation, those who were called to meetings, men of [prominent] name. **Verse 3:** They gathered against Moshe and Aharon, and they said to them: "You have [taken] too much for yourselves [and] since the entire congregation are all holy and Ad-noy is in their midst, why do you raise yourselves above the assembly of Ad-noy"? **Verse 4:** Moshe heard, and he fell upon his face. **Verse 5:** He spoke to Korach and to his entire congregation, saying: "[In the] morning, Ad-noy will make known who is [qualified to be] His, and who is holy, He will bring close to Him; and whoever He chooses, He will bring near to Him. **Verse 6:** Do this: Take, for yourselves, fire pans, Korach and his entire congregation, **Verse 7:** and place fire in them and put incense upon them before Ad-noy, tomorrow; and it will be that the man who will be chosen by Ad-noy, he is the holy one; [you have taken] too much upon yourselves, sons of Levi."

2. במדבר פרק יז פסוקים א-ג

א וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב אָמַר אֶל־אֱלֶזָּר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וַיִּרֶם אֶת־הַמַּחְתֹּת מִבֵּין הַשְּׂרָפָה וְאֶת־הָאֵשׁ וַיִּרְהֶלֶלָהּ כִּי קָדְשׁוֹ: ג אֵת מַחְתֹּת הַחֲטָאִים הָאֵלֶּה בְּנַפְשָׁתָם וַעֲשׂוּ אֹתָם רִקְעֵי פָחִים צָפוּי לַמִּזְבֵּחַ כִּי־הִקְרִיבָם לִפְנֵי־יְהוָה וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְהִיו לְאוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

Ad-noy spoke to Moshe, saying; **Verse 2:** "Say to Elazar the son of Aharon, the *kohein* and have him lift up the firepans from the inferno, and you, scatter the fire yonder, for, they were sanctified; **Verse 3:** [These] firepans of these sinners [who paid] with their souls, and make them into hammered sheets to overlay the altar, for they were brought in offering before Ad-noy and they were sanctified; and they shall be for a sign for Bnei Yisroel.

3. במדבר פרק יז

טז וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: יז דַּבֵּר | אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּקַח מֵאֹתָם מִטָּה מִטָּה לְבֵית אָב מֵאֵת כָּל־נְשִׂאֵיהֶם לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת אִישׁ אֶת־שְׁמוֹ תִּכְתֹּב עַל־מִטָּהּ: יח וְאֵת שֵׁם אֶהֱרֹן תִּכְתֹּב עַל־מִטָּה לֵוִי כִּי מִטָּה אֶחָד לְרֹאשׁ בֵּית אֲבוֹתָם: יט וְהִנַּחְתָּם בָּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הָעֵדוּת אֲשֶׁר אוֹעֵד לָכֶם שָׁמָּה: כ וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר אִבְחָר־בוֹ מִטָּהוּ יִפְרֹחַ וְהִשְׁכַּתִּי מֵעָלָי אֶת־תְּלִנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵם מַלְיָנִם עֲלֵיכֶם: כא וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ אֵלָיו | כָּל־נְשִׂאֵיהֶם מִטָּה לְנָשִׂיא אֶחָד מִטָּה לְנָשִׂיא אֶחָד לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת וּמִטָּה אֶהֱרֹן בְּתוֹךְ מִטּוֹתָם: כב וַיָּנַח מֹשֶׁה אֶת־הַמִּטּוֹת לִפְנֵי יְהוָה בָּאֹהֶל הָעֵדוּת: כג וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיָּבֹא מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶל הָעֵדוּת וַהֲנֶה פָּרַח מִטָּה־אַהֲרֹן לְבֵית לֵוִי וַיֵּצֵא פָּרַח וַיֵּצֵץ צִיץ וַיִּגְמַל שְׁקָדִים: כד וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַמִּטּוֹת מִלִּפְנֵי יְהוָה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ מִטָּהוּ: כה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִשָּׁב אֶת־מִטָּה אֶהֱרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁמַרְתָּ לְאוֹת לְבְנֵי־מִרְיָ וְתִכַּל תְּלוֹנוֹתָם מֵעָלָי וְלֹא יָמָתוּ: כו וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה

16. The Lord said to Moses saying: 17. Speak to the children and take from them a staff for each father's house from all the chieftains according to their fathers' houses; [a total of] twelve staffs, and inscribe each man's name on his staff. 18. Inscribe Aaron's name on the staff of Levi, for there is [only] one staff for the head of their fathers' house. 19. You shall place the staffs in the Tent of Meeting before [the [Ark of] the Testimony where I commune with you. 20. The staff of the man whom I will choose will blossom, and I will calm down [turning away] from Myself the complaints of the children of Israel which they are complaining against you. 21. Moses spoke to the children of Israel, and all their chieftains gave him a staff for each chieftain according to their fathers' houses, [a total of] twelve staffs, and Aaron's staff was amidst their staffs. 22. Moses placed the staffs before the Lord in the Tent of the Testimony. 23. And on the following day Moses came to the Tent of Testimony, and behold, Aaron's staff for the house of Levi had blossomed! It gave forth blossoms, sprouted buds, and produced ripe almonds. 24. Moses took out all the staffs from before the Lord, to the children of Israel; they saw and they took, each man his staff.

Approach #1

4. חוקוני במדבר פרק טז פסוק ו

(ו) קחו לכם מחתות לא עלה בדעתו של משה שיסכימו בדבר שהרי ידוע שכל מקריבי קטרת זרה במיתה כמו שמצינו בנדר ואביהוא אלא כנגד שבאו הם על משה בדברי ריבות בא גם הוא בדברי ריבות.

5. רבינו בחיי במדבר פרק טז פסוק ו

(ו) זאת עשו קחו לכם מחתות. אמר משה: אתם אומרים שאני החלפתי הלויים תחת הבכורות כדי לתת גדולה לאהרן אחי ולבניו, ועשיתי שיהיו הלויים משועבדין לאהרן, ועשיתי כל זה מלבי ולא מאת ה' היתה זאת, אם כן "זאת עשו": הקריבו אתם הקטרת שיש בו עונש מיתה בידי שמים לזרים, שעל זה אמרה תורה: (לעיל א, נא) "והזר הקרב יומת", ואם אתם נצולין מן העונש אז אודה לדבריהם שאין הקב"ה מקפיד בין שבט לשבט ואינו מבדיל בין איש לאיש. וזהו שדרשו: (תנחומא ה) דרך משל, סם המות נתן להם בתוכו, הכוונה עצה שיענשו בה עונש מיתה, שאילו היינו מפרשים סם המות ממש היה פתחון פה לרשעים לומר שלא היה העונש ההוא מן השמים.

Approach #2

6. רש"י במדבר פרק טז פסוק ו

(ו) זאת עשו קחו לכם מחתות - מה ראה לומר להם כך, אמר להם דרכי הגוים יש נימוסים הרבה וכומרים הרבה ואין כולם מתקבלים בצית אחד, אנו אין לנו אלא ה' אחד, ארון אחד ותורה אחת ומזבח אחד וכך גדול אחד ואחם מאתים וחמישים איש מצדדים כהונה גדולה, אף אני רואה בכך, הא לכם תשמים חציב מכל, היא הקטרת החציבה מכל הקרצנות

7. Rabbi Samson Raphael Hirsch Numbers Chapter 16 Verses 6-7

A

V. 6—7. Moses had seen through Korach. Nothing but jealousy of the priestly honour conferred on the tribe of Aaron, placing the rest of the Levite families in the background, had brought him to rebellion. To do away with this distinction — perhaps that the popular vote might even confer it on him and his descendants, — he had declared the equal right of everybody to have this honour, to be the motive of his uprising and raised doubts as to the authority of Aaron being raised to that dignity being directed by God. Very well then, if they are really convinced of the truth of their assertions let them dare to put them to the test, and in accordance with what they asserted let them approach God with a high-priestly function. The highest point of the high priestly office is the offering of קטרת, in the action symbolising the highest degree of giving oneself

B

up completely, without any reservation whatsoever, (the incense is completely sublimated leaving no residue I.L.) to giving satisfaction to God. In accordance with their assertion that they are all worthy to be priests, let them then approach God by offering incense and stand ready for God to decide. But, he warned them, not only for all the rest of the tribes who were represented by the two hundred and fifty men, but even for the Levites who stood after all quite near to the Sanctuary, as whose representative Korach wished to be regarded, it was a fateful arrogant presumption, hence: רב לכם בני לוי!

8. משך חכמה במדבר פרק טז פסוקים יח-כב

עשו תיכף כאשר צוה "ויקחו איש מחתתו", עומדים הכן לקבל הופעת הקדושה ממקור הקדושות, הוא השם יתברך. לא כן קרח! הוא היה בעל מחלוקת כדתו ואבירם, הוא מקנא ושונא מפני קנאתו למשה [אשר שונא מפני הקנאה אין תרופה למכתה], ומחפש עלילות על משה להקטין מעלתו וערכו אצל העם. דעתו היה שלא לשמוע אל משה מה שידבר, רק המה יבחרו! ולא הוא, המה יאמרו לו מה שיעשה, שזה יהיה הבחינה והנסיון. ולכן לעג ושפך בוז על הר"ן איש לאמור: הלא אתם חושדים את בן עמרם, שזה עשה מלכו, ואם כן מדוע אתם שומעים לקולו ליקח מחתות להקטין קטורת כמו שיעוה? השמיעו לאזניכם מה שאתם מוציאים מפיהם! את משה אתם חושבים לבדאי [חלילה] ולקולו אתם שומעים? ⁶ וכיוצא בזה בדברי לעג וליצנות. וזה שאמר "ויקהל עליהם קרח את כל העדה", היינו על הר"ן איש? קיהל את כל עדת ישראל, להלעיג עליהם מה שהיו לוקחים הקטורת ועשו כאשר דבר משה וכו'. לכן אמרו: "האיש אחד יחטא" — זה קרח לבדו ⁸, והר"ן איש זכו שנעשו מחתותיהם ציפור למזבח ⁹, כי על ידם נתקדש שם שמים.

טז, יח-כב ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש וישימו עליהם קטורת ויעמדו פתח אהל מועד וכו' ויקהל עליהם קרח וכו' האיש אחד יחטא וכו'.

נראה לי לפי פשטות הכתובים כי קרח לא הקטיר קטורת, שלא הזכירו שלקח והקטיר. וכן מוכח בפרשת פנחס (כו, י) "ותבלע אותם ואת קרח (במות העדה) באכול האש את חמשים ומאתיים איש (ויהיו לנס)". ¹ כי הר"ן איש היו אנשים גדולי ישראל כמו שהפליאם הכתוב: "נשיאי עדה" "קריאי מועד" "אנשי שם" ² [ועיין דברי רש"י בסנהדרין דף נב, ב ד"ה למה תלמיד חכם וכו' ³]. והיו הולכים בתומם להראות בנסיון מי הוא הקדוש, כי חשבו כי אינם נופלים במעלתם מהם ⁴, ומדוע יפרדו מהיות כהנים גדולים ולויים לעולם. וכאשר אמר להם משה שיקטירו קטורת, ובזה "יודיע ה' את אשר לו",

"נשיאי עדה קריאי מועד אנשי שם". ועל שם שפיתם אותו רשע כשנהגו ממנו, הקלו בעיניו להשיאם ולהחזיק ידו במחלוקת ולמרוד בהקב"ה. מאהרן ובניו. ועיין לעיל טז, יז ד"ה וקחו איש מחתתו. ⁵ מה יהיה המבחן, כל זאת כחלק ממגמתו להוריד מערכו של משה בעיני העם. ⁶ ואינכם חוששים מפני מלכותי. וגם בלאו הכי, הרי יש בזה משום סתירה מיניה וביה. ⁷ לא על משה ואהרן. ⁸ כי הוא היחיד שלא פעל בתום לב. ⁹ להלן יז, ג. וכן בהעמק דבר ד"ה החטאים האלה בנפשותם. כבר נתבאר כי ר"ן איש הללו היו חסידי הדור, ומסרו נפשם על אהבת ה'... שחטאו במה שרצו להעלות אותה (הנפש) על ידי אברון מזה העולם.

באחיה. (ובענין זה מדוע בחר משה לבחון את עדת קרח על ידי הקטורת דוקא, עיין עוד בכלי חמדה ריש פרשת קרח הסבר בשיטת רמב"ן).

(טז, יח-כב) 1. משם משתמע שהאש לא פגעה בקרח, וממילא שלא היה בין מקטירי הקטורת. ועיין בפסוק לד להלן "ותפתח הארץ את פיה ותבלע אותם ואת בתיהם, ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש". חז"ל דרשו בסנהדרין קי, א: קרח לא מן הבלועים ולא מן השרופים היה (על יסוד שני הפסוקים הנ"ל). ² עיין לעיל בדברי רבינו טז, יז ד"ה וקחו איש מחתתו. ³ למה תלמיד חכם דומה לפני עם הארץ. משום דאיירי בעדת קרח נקט לה, שהיו תלמידי חכמים כדכתיב

9. רמב"ן במדבר פרק יז פסוק ב

(ב) כי קדשו — אבל יש לומר, כי בעבור שעשו כן על פי משה היו קדש, כי הם הקדישו אותם לשמים לפי שחשבו שיענה אותם האלהים באש ותהיינה המחתות האלה כלי שרת באהל מועד לעולם. והנכון בעיני, כי יאמר הכתוב (פסוק ג) כי הקריבום לפני ה' ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל, כלומר אני הקדשתי אותם מעת שהקריבו אותם לפני כדי שיהיו לאות לבני ישראל:

10. רב משה דוד מצ'ורטקוב

ויצא משה את כל המסת... ויראו ויקחו איש מטהו... לכאורה תמוה, בשלמא אהרן שהוציא את מטהו, מובן הדבר, כי בו ראו את הנס, „הנה פרח מטה אהרן... ויצץ ציץ ויגמל שקדים“, אבל הנשיאים למה הראו הם את מטותם? ולמה נכתב פרט זה בתורה? — אלא יש בזה מוסר השכל: הנשיאים לקחו את מטותיהם להראות שמטותיהם לא פרחו, ויראו ויקחו איש מטהו — כל אחד מהנשיאים היה בעל מדרגה כזו שהיה לו עזו להראות שאהרן נבחר והוא לא נבחר.

11. ספר מסילת ישרים פרק א

יסוד החסידות ושרש העבודה התמימה הוא שיתברר ויתאמת אצל האדם מה חובתו בעולמו ולמה צריך שישים מבטו ומגמתו בכל אשר הוא עמל כל ימי חייו.

R. Moshe Hayim b. R. Ya'akov Hai Luzzato was born in Padua, Italy, in 1707. In 1743 he and his family emigrated to the Holy Land, settling in Acco, but it has been accepted that they all perished in an outburst of plague in 1747, and according to tradition, was buried in Tverya.